

1. První vydání bylo blond, ještě neotřelé, jak se říká,
když to s knihou srovnám, můžu říci, že tak,
jak když čern tiskařská voní,
jako když literární fond podpořil začátečníka,
váhání zákazníka: pardon,
já jsem přišel pro jinou, ne pro ni,
stejně tak má půvab svůj první "smím prosit"
a neuměle nalíčené obočí.

R: Jsi jak ta nejkrásnější knížka, kterou jsem kdy přečet',
klenot, kterému nic nechybí,
každý kritik rád by recenze psal
na takové dílko, hned se zalíbí,
každou knížku někdo napsal, a tomu pak patří
sláva za to, že ho múza políbí,
u knih má to tak být, ale u dívky říct můžu,
že mi autor vůbec nechybí.

2. Druhý vydání, zlatej věk, mladá kráska, to lehce se pozná,
šaty - motýlí háv, hlavu pyšně jak páv,
úspěchy, a každý hned se otočí,
taky v básni je třetí zpěv, autor zkušený světu se dozná
ze své lásky, kdopak pozná,
co je pocit a co rutina, co počít,
z pultů sbírka mizí, slavné jméno stačí,
v tomhle se však knížka s ženou liší.

R: + u knih má to tak být, ale u dívky říct můžu,
že mi autor vůbec nechybí ...